

[Køpke Christensen]

mindre skoler at få lærere til idræt for drenge. Dette sidste skal ses i sammenhæng med, at læreruddannelsen mere og mere har udviklet sig til at være et kvindefag.

Men stort set må vi sige, at Fremskridtspartiet ser positivt på lovforslaget.

Jette Pors (CD):

Det er nu engang utaknemmeligt at komme så langt nede i talerrækken, for meget er blevet sagt, men jeg vil alligevel så kommentere det på en lidt anden måde.

Det, at lovforslaget lægger op til en inddeling i første og anden del af læreruddannelsen, synes vi stadig væk er en god ting. Vi kan tilslutte os det, fordi kombinationen af den brede grunduddannelse og den større fordybelse i linjefagsområderne er god.

Der indføres et nyt fagområde, som vi kalder naturfag, og det er forståeligt nok i en tid, hvor alle drøfter forurening, ressourceforbrug og den slags, men jeg vil nu gerne fastslå, at CD er bekymret, hvis det kommer til at gå ud over de kendte fagområder – her tænker jeg selvfølgelig specielt på geografi og biologi – det vil være os inderligt imod; der bør være plads til begge dele, hvis naturfag skal med.

Skole & Samfund har udtrykt en betænkelighed, som jeg delvis deler, ved, at de fire fagområder idræt, musik, formning og håndarbejde nu bliver slået sammen til ét fagområde; fagene er i forvejen hårdt trængt med hensyn til time-tallene, og ingen af dem fortjener at blive yderligere trængt, hvis der skal være mening med at beholde dem, og det skal der vel.

Jeg vil også nævne idrætten, den er blevet nævnt før; det har været et nedprioriteret fag i folkeskolen i mange år, så mange år, at rygskader hos eleverne nu kendes på enhver skole. Fysioterapeuterne er rykket ind, og stolene er blevet skiftet ud med store omkostninger til følge for skolerne, og da lovforslaget fokuserer på de praktisk-musiske fag, vil jeg gerne slå et slag for mere idræt både på seminarierne og for den sags skyld også ude i skolerne.

Hvad angår den individuelle instrumentalundervisning, bliver den nu strøget, men jeg har da spurgt mig selv, om seminarierne selv er indstillet på helt at droppe denne form for undervisning, også selv om den er ressourcekrævende. Det er da klart, at der er noget at se på dér, men helt at stryge den, det er jeg lidt be-

tænkelig ved. At de obligatoriske kurser henlægges til de relevante fagområder, passer os meget fint.

Inden jeg forlader emnet fagområderne på seminarierne, skal jeg også lige nævne, at vi i CD meget gerne generelt vil have opprioriteret sprogfagene i skolerne, og det får jo også en afsmitning på denne her debat. Men jeg vil stadig væk gerne have styrket faget dansk, ligesom andre partier også gerne vil det, og vi vil også gerne have gået fremmedsprogfagene efter i sømmene. Jeg behøver vist ikke at holde nogen lang tale om internationaliseringsbehovet i fremtidens Danmark, men jeg så gerne en mere ligelig dækning af tysk- og franskundervisningen f.eks.

Med hensyn til repræsentanterne i bestyrelserne vil jeg gerne indskrænke mig til her blot at bede ministeren om at overveje den tanke, at der også på seminarieområdet bliver taget repræsentanter med med uddannelseserfaring fra udlandet.

Ministerens oplæg til en mere fleksibel praktikordning får ikke hårene til at rejse sig på vores hoveder, vi havde endda gerne set, at gamle tiders krav om et halvt år på græs blev genindført. Jeg kunne også godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser i den forbindelse. Der var noget ganske sundt i, at de lærerstuderende fik oplevet dagligdagen i miljøer, som de ellers ikke fik kendskab til. Det er en god idé at sprede praktikken mere ud, det er sundt for den studerende, og det er også sundt for de enkelte skoler at blive inddraget i uddannelsesprocessen. Det kan godt være, at det er en dyr affære. Ved udlægning af praktikken opstår der jo et problem omkring de livstidsansatte tjenestemænd ved øvelsesskolerne, som jo oven i købet er højere klassificeret end almindelige lærere; dertil kommer – det er jeg helt sikker på – et krav fra lærerne om, at der nu skal uddannes nogle andre folk til at varetage samme funktion, så vi skal nok høre fra Danmarks Lærerforening i den sammenhæng.

Med hensyn til efter- og videreuddannelsen har vi stadig væk et synspunkt, der taler for, at seminarierne godt kan inddrages noget mere, end vi kender det i dag. Danmarks Lærerskole og seminarierne burde være naturlige samarbejdspartnere på dette område, og med undtagelse af rene forskningsopgaver har vi alt-